

Fotfolksfana,
kursachisk, 1630-talet.

Enkel duk, delvis fragmentarisk, sammansatt av dels nu bleknad blå sidentaft, vådbredd 103 cm, dels nu brungul sidentaft, ställvis skarvad, vådbredd 78 cm, lagda i mot varandra gående flammor, med de gula sydda ovanpå de blå. Mitt på dukens båda sidor likadana målade dekor, målningen till stor del bortnött, bestående av en krans av två korsade lagerkvistar i nu svartnat silver, inom vilken ses ett lejon stående på bakbenen, omslingrad av en orm, kämpande mot hillebarder, svärd, pikar och pilar, vilka sticker ut från kransen. Målningen är utförd i guld med konturer i brunt mark i grönt, lejonets tunga i rött. Guldmålade text, ovanför kransen "WELIN ICH SO FICHT" (saknas helt, fanan där fragmentarisk), nedanför "FURCHT ICH MICH NICHT".

Duken är lindad drygt ett varv runt stängen, som är bestruken med grönt vax (detta har avsatt sig som fläckar ett stycke ned på duken). Fanan är fäst vid stängen med förtenta tännlikor (8 st. av de ursprungliga återstår, 47 st. är nyinsatta)spikade genom blått ripsband, bredd 1,5 cm.

Stång, rund, av bok, något avbruten nedanför dukens övre kant, skarvad med ett mässingsrör, längd 29 cm, samt med ny träspets. Stängen nedtill avhuggen c:a 40 cm ovanför dukens nedre kant, skarvad med ett mässingsrör, längd 59 cm, och en rundstav.

Uppgifter lämnade av 1:e intendent Arne Danielsson, Armémuseum.

Tillstånd. Fanan bestående av 5 st. större och mindre fragment, några tidigare tvättade. Övriga fragment mycket smutsiga och skrynkliga. Fanan fragmentariskt fäst vid stängen.

Åtgärder. De målade partierna vaxades, fanan tvättades i enbart vatten och slätades ut. Dukens fragmentariska stycken lades på plats samt monterades mellan två lager crepelin rekonstruerat till ursprunglig form och storlek. De felande partierna av flammorna markerades i crepelinet med mörkbrun silketråd.

Mått: höjd 257,5 cm, bredd 295 cm.

stång längd 290 cm.

Foto: Före konserveringen.

Efter " .

Konservering: Sonja Degerman